

Blagoje:

ávlica na poti.

*Čez poljano, čez poljano
do vasi stezica vodi,
po stezici vsako jutro
mlada Pavla v šolo hodi.*

*Ej, je pridna naša Pavla!
Vsako jutro vstane rano,
se umije, se obleče,
nauči se, kot je dano.*

*Pot do šole je res dolga,
zgodaj mora z doma iti,
a po poti zna spodobno,
mirno in tepo hoditi.*

*O, spomladi je že krasno,
kadar klijejo cvetice,
ko v zelenem, mladem gaju
v zborih žvrgolijo ptice!*

*A po zimi je pa huda,
kadar snežec polja krije.
Oj, kako jo zebe v prstke,
kadar mrzla burja brije!*

*Mamica v kožušček topel
Pávilico sicer zavije,
a kožušček vendar prstkov
in pa noska ne zakrije.*

*Toda Pavla ne toguje,
kadar v mrazu v šolo speje,
saj si kmalu v gorki sobi
mrzle ročice ogreje.*

